

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE

În atenția: Domnului Ministru Alexandru Nazare, Ministerul Finanțelor

De către: Florin-Cornel POPOVICI, deputat

Circumscripția electorală: nr. 37, Timiș

Grupul parlamentar: Alianța pentru Unirea Românilor

Obiectul întrebării: Aplicarea și impactul obligației de obținere a unui Cod de Identificare Fiscală distinct pentru punctele de lucru, instituită prin Legea nr. 245/2025.

Stimate Domnule Ministru,

În aplicarea art. 111 din Constituția României, a art. 34 lit. d) și i) din Legea nr. 96 din 21 aprilie 2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, precum și a art. 212 și 213 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea nr. 8 din 24 februarie 1994, republicat, având în vedere atribuțiile ce îmi revin în exercitarea mandatului de deputat în Parlamentul României, în calitate de membru al Comisiei pentru buget, finanțe și bănci, formulez prezenta întrebare privind obligativitatea obținerii unui CIF distinct pentru fiecare punct de lucru cu minim un angajat, instituită prin Legea 245/2025.

Clarificările solicitate se bazează pe modificările legislative adoptate prin Legea 245/2025, care impun obligații birocratice suplimentare asupra mediului de afaceri, cu efecte negative asupra activității economice și a digitalizării reale a administrației fiscale. Prin Legea 245/2025 s-a instituit obligativitatea declarării la ANAF a tuturor punctelor de lucru în care activează cel puțin un angajat, în scopul obținerii unui CIF (Cod de Identificare Fiscală) distinct pentru fiecare punct de lucru. Scopul declarat al acestei măsuri este direcționarea impozitului pe salariu către administrația teritorială (primăria) din raza căreia aparține punctul de lucru.

Până la adoptarea acestei legi, obligația obținerii unui CIF distinct pentru punctele de lucru exista doar în următoarele două situații cumulative:

- Doar pentru punctele de lucru cu mai mult de 5 angajați;
- Doar dacă punctul de lucru aparținea unei alte administrații teritoriale decât sediul social.

În noile condiții, o firmă cu sediul în Timișoara care deține 10 magazine în aceeași localitate trebuie să obțină 10 CIF-uri distincte de la ANAF – câte unul pentru fiecare punct de lucru – deși toate se află în aceeași unitate administrativ-teritorială.

ANAF solicită depunerea câte unei declarații (formularul 060) pentru fiecare punct de lucru înregistrat la Registrul Comerțului, însoțită de documente privind spațiul (care au fost deja depuse la Registrul Comerțului pentru autorizarea punctului de lucru) și extras din REVISAL, până la sfârșitul lunii ianuarie 2026. Este de remarcat faptul că ANAF are acces direct atât la baza de date a Registrului Comerțului, cât și la REVISAL. Solicitarea repetată a acelorași documente reprezintă o dublare nejustificată a efortului administrativ și contravine principiilor digitalizării și interoperabilității bazelor de date ale statului.

Specialiștii în domeniul fiscal au identificat multiple consecințe negative ale acestei măsuri:

1. Fișa pe plătitor devine extrem de fragmentată, iar baza de date ANAF devine un labirint greu de gestionat.
2. Riscul de erori în efectuarea plăților crește semnificativ – plățile efectuate de pe un CIF pe altul vor genera complicații administrative majore.
3. Sarcina administrativă suplimentară pentru contabili și departamentele financiare ale firmelor.
4. Costuri suplimentare pentru mediul de afaceri, fără beneficii reale în termeni de eficiență fiscală.

Având în vedere cele de mai sus, adresez următoarele întrebări:

1. Care este fundamentarea economică și administrativă pentru extinderea obligației obținerii CIF-ului distinct la toate punctele de lucru, inclusiv cele din aceeași unitate administrativ-teritorială cu sediul social?
2. De ce ANAF solicită documente la care are deja acces prin interconectarea bazelor de date (Registrul Comerțului, REVISAL), în condițiile în care Guvernul promovează digitalizarea și reducerea birocrăției?
3. Câte societăți comerciale și câte puncte de lucru sunt estimate a fi afectate de această nouă obligație?
4. A fost realizată o analiză cost-beneficiu a acestei măsuri, luând în calcul costurile administrative suplimentare pentru mediul de afaceri?
5. De ce termenul limită pentru îndeplinirea acestei obligații (sfârșitul lunii ianuarie 2026) este atât de scurt, în condițiile în care legea a fost adoptată în decembrie 2025?
6. Există intenția de a reveni la prevederile anterioare, care impuneau această obligație doar pentru punctele de lucru cu mai mult de 5 angajați și situate în altă unitate administrativ-teritorială?
7. Ce măsuri are în vedere Ministerul Finanțelor pentru simplificarea procedurii, astfel încât ANAF să utilizeze informațiile deja existente în bazele de date ale statului?
8. Cum se justifică această măsură în contextul angajamentelor asumate de Guvern privind reducerea birocrăției și îmbunătățirea mediului de afaceri?

Solicit prezentarea răspunsului în scris în termenul legal.

Cu deosebită considerație,

Deputat Florin-Cornel POPOVICI,
Circumscripția electorală nr. 37 Timiș